

சாராம்சம்:

இனிய குழந்தைகளே, பாபா உங்கள் பாக்கியத்தை விழித்தெழச் செய்யவே வந்துள்ளார். தூய்மையாகுவதனால் மாத்திரமே உங்கள் பாக்கியம் விழித்தெழ முடியும்.

கேள்வி:

பாக்கியத்தை விழித்தெழச் செய்துள்ள குழந்தைகளின் அடையாளங்கள் என்ன?

பதில்:

அவர்கள் சந்தோஷ தேவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். அவர்கள் தமது ஆஸ்தியை எல்லையற்ற தந்தையிடம் இருந்து பெற்று அனைவரையும் சந்தோஷப்படுத்துகின்றார்கள். அவர்கள் எவருக்கும் என்றுமே துன்பம் விளைவிப்பதில்லை. அவர்கள் வியாசரின குழந்தைகள். சந்தோஷத்தை அருளும் உண்மையான சுத்தேவ் ஆவார்கள். அவர்கள் ஐந்து விகாரங்களையும் துறந்துள்ளதால் அவர்கள் உண்மையான இராஜரிஷிகளான இராஜயோகிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்கள். அவர்களின் ஸ்திதி நிலையாகவும் உறுதியாகவும் உள்ளது. அவர்கள் எதனையிட்டும் அழுவதில்லை. அவர்கள் பற்றை வென்றவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்கள்.

பாடல்:

எனது பாக்கியத்தை விழித்தெழச் செய்து நான் வந்துள்ளேன்....

ஓம் சாந்தி. இப்பாடலின் வரிகளை செவிமடுக்கும் பொழுது இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு மெய்சிவிரக்க வேண்டும். இது பொதுவானதொரு பாடலாயினும் எவருக்கும் அதன் அர்த்தம் தெரியாது. தந்தையே வந்து அப்பாடல்கள் மற்றும் சமயநூல்கள் அனைத்தினதும் கருத்துக்களை உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். கலியுகத்தில் அனைவரது பாக்கியமும் உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதை இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளான நீங்களும் அறிவீர்கள். சத்தியயுகத்தில் அவர்களின் பாக்கியம் வெளிப்பட்டிருக்கும். உறக்கத்திலுள்ள பாக்கியத்தை தந்தை ஒருவரே விழித்தெழச் செய்து, வழிகாட்டி, உங்கள் பாக்கியத்தை உருவாக்குகின்றார். அவர் இங்கமர்ந்திருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களது பாக்கியத்தை விழித்தெழச் செய்கின்றார். ஒரு குழந்தை பிறந்தவுடனேயே அவரது பாக்கியமும் விழித்தெழுகின்றது. ஒரு குழந்தை பிறந்தவுடன் தான் ஒரு வாரிசு என்பதை அவர் அறிகின்றார். உண்மையில், இது ஓர் எல்லையற்ற விடயமாகும். ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் விழித்தெழுந்திருக்கும் உங்கள் பாக்கியம் பின்னர் உறங்கச் செல்கின்றது என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். நீங்கள் தூய்மையாகும் போது உங்கள் பாக்கியம் வெளிப்படுகின்றது. 'ஒரு தூய இல்லற ஆச்சிரமம்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 'ஆச்சிரமம்' என்ற வார்த்தை தூய்மையான ஒன்றையே குறிக்கின்றது. தூய இல்லற ஆச்சிரமம் உள்ளது அதற்கு மாறாக தூய்மையற்ற சமயமும் உள்ளது. அதனை ஆச்சிரமம் என அழைக்க முடியாது. அனைவருமே இல்லற வாழ்வையே பின்பற்றுகின்றார்கள். மிருகங்களும் அவ்வாறே வாழ்கின்றன. அனைவரும் குழந்தைகளை உருவாக்குகின்றார்கள். மிருகங்களும் இல்லறப்பாதையைக் கொண்டிருக்கின்றன என்று கூறப்படுகின்றது. சத்தியயுகத்தில் நீங்கள் தூய இல்லற ஆச்சிரமத்திற்குரிய தேவர்களாக இருந்தீர்கள் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள். '...சகல தெய்வீகக் குணங்களும் நிறைந்தவர்கள்...' என்று அவர்களின் புகழ் பாடப்பட்டுள்ளது. நீங்களும் அவ்வாறு பாடினீர்கள். நீங்கள் மீண்டும் ஒருமுறை மனிதர்களில் இருந்து தேவர்களாக மாறுகின்றீர்கள் என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். தேவ தர்மமும் உள்ளது. பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும், சங்கரரும் தேவர்கள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றனர். 'பிரம்மதேவனுக்கு வந்தனங்கள், விஷ்ணுதேவனுக்கு வந்தனங்கள்'. எவ்வாறாயினும் சிவனையிட்டு அவர்கள் 'பரமாத்மா சிவனுக்கு வந்தனங்கள்!' என்றே கூறுகின்றார்கள். அதில் வேறுபாடு உள்ளது! சிவனும் சங்கரரும் ஒருவரே என்று அழைக்க முடியாது. கற்புத்திக் கொண்டிருந்த நீங்கள் இப்பொழுது தெய்வீகப் புத்தியுடையவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். தேவர்கள் கற்புத்தியுடையவர்கள் என்று அழைக்கப்படுவதில்லை. நாடகத் திட்டப்படி மீண்டும் இராவண இராச்சியம் நிலவும் போது, அவர்கள் ஏனியில் கீழே இறங்க வேண்டும். அவர்கள் தெய்வீகப்புத்தி உடையவரில் இருந்து கற்புத்தியுடையவர்கள் ஆக வேண்டும். ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே உங்களை அதிபுத்திசாலி ஆக்குகின்றார். அவர் உங்கள் புத்தியை தெய்வீகம் ஆக்குகின்றார். நீங்கள் தெய்வீகப் புத்தியுடையவர்கள் ஆகுவதற்கே இங்கே வருகின்றீர்கள். தெய்வீகப் பிரபுவிற்கு ஆலயங்களும் உள்ளன. அங்கே ஓர் ஒன்றுகூடல் இடம்பெறுகின்ற போதிலும் தெய்வீகப் பிரபு யாரென்பதை அவர்கள் எவரும் அறியமாட்டார்கள். உண்மையில், ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே உங்களை தெய்வீகம் ஆக்குகின்றார். அவர் விவேகத்தின் புத்தியாவார். இது குழந்தைகளாகிய உங்கள் புத்திகளுக்கான போஷாக்காகும். புத்தி அதிகளவு மாறுகின்றது. 'தீயதை பார்க்காதே....' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இது குரங்குகளை குறிக்கவில்லை. மனிதர்களே குரங்குகளைப் போன்று ஆகியுள்ளார்கள். வாலில்லா குரங்குகள் மனிதர்களுடன் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளன. இது முட்காடு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் தொடர்ந்தும் ஒருவருக்கொருவர் துன்பத்தை விளைவிக்கின்றார்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் உங்கள் புத்திகளுக்கு போஷாக்கைப் பெறுகின்றீர்கள். எல்லையற்ற தந்தை உங்களுக்கு போஷாக்களிக்கின்றார். இது ஒரு கல்வியாகும். இது ஞானமிர்தம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இதில் தண்ணீர் போன்றவைக்கான கேள்விக்கு இடமில்லை. இக்காலத்தில், அவர்கள் பல பொருட்களை அமிர்தம் என்று அழைக்கின்றார்கள். கங்கை நீரையும் அவர்கள் அமிர்தம் என்றே அழைக்கின்றார்கள். தேவ விக்ரிங்களின் கால்களை கழுவி அந்தத் தண்ணீரையும் பருகுகின்றார்கள். அந்தத் தண்ணீரை அவர்கள் வைத்துக் கொள்கின்றார்கள். அந்தத் தண்ணீரை விசேட தண்ணீர் துளிகள் என அவர்கள் கருதுகின்றார்கள். அமிர்தத் தண்ணீர்த் துளிகளை பருகுவர்களிடம், அது அவர்களைத்

தூய்மையற்றவர்களில் இருந்து தூய்மையானவர்கள் ஆக்கும் என அவர்கள் கூறுவதில்லை. கங்கை நீரை தூய்மையாக்குபவர் என அவர்கள் அழைக்கின்றார்கள். ஒருவர் மரணிக்கும் தறுவாயில் அவரது வாயில் கங்கை நீரை ஊற்ற வேண்டும் என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். அர்ஜுனன் அம்பு எய்திய போது அந்த அம்பு விழுந்த இடத்திலேயே கங்கை உருவானது என்று அவர்கள் காட்டுகின்றார்கள். அப்பொழுது அவர் ஒருவருக்கு அமிர்தத்தை பருகக் கொடுத்தார். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் எந்த அம்பையும் எய்யவில்லை. அம்பும் வில்லும் கொண்டு யுத்தம் புரியும் ஒரு கிராமம் உள்ளது. அவ்விடத்தின் தலைவன் கடவுளின் அவதாரம் என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: அவர்கள் அனைவரும் பக்திமார்க்கத்தின் குருமார்கள் ஆவார்கள். உண்மையான ஒரேயொரு சற்குருவே உள்ளார். சற்கதியை அருள்பவர் ஒரேயொருவர் மாத்திரமே, அவரே அனைவரையும் தன்னோடு மீண்டும் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்கின்றார். தந்தையை அன்றி வேறு எவராலும் உங்களை மீண்டும் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்ல முடியாது. இதில் பிரம்மதத்துவத்துடன் இரண்டறக்கலத்தல் என்ற கேள்விக்கும் இடமில்லை. இந்த நாடகம் முன்கூட்டியே நிச்சயிக்கப்பட்டதும், அநாதியான சக்கரமாக தொடர்ந்தும் சுழல்வதும் ஆகும். உலக வரலாறும் புவியியலும் எவ்வாறு சுழல்கின்றது என்பதையும் நீங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள். மனிதர்கள் அதாவது ஆத்மாக்கள் ‘ஒரு தந்தையான கடவுளே!’ என தாம் கூவி அழைக்கின்ற படைப்பவரான தமது தந்தையை அறிய மாட்டார்கள். ஒரு லௌகீகத் தந்தை, என்றுமே தந்தையான கடவுள் என அழைக்கப்படுவதில்லை. ‘தந்தையான கடவுளே’ என்ற வார்த்தைகளை அவர்கள் மிகவும் மரியாதையுடன் கூறுகின்றார்கள். அவரே துன்பத்தை அகற்றி சந்தோஷத்தை அருளும் தூய்மையாக்குபவர் என அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். ஒருபுறம் அவர் துன்பத்தை அகற்றி சந்தோஷத்தை அருள்பவர் என அவர்கள் கூறிய போதிலும் அவர்களுக்கு ஏதாவது துன்பம் ஏற்பட்டாலோ அல்லது அவர்களின் குழந்தை மரணித்துவிட்டாலோ அவர்கள் கடவுள் துன்பதையும் இன்பத்தையும் கொடுப்பவர் என்று கூறுகின்றார்கள். கடவுள் என்ன செய்தார்? அவர் எங்கள் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டார்! அதன்பின்னர் அவர்கள் கடவுளை இழிவுபடுத்துகின்றார்கள். கடவுள் தமக்கு ஒரு குழந்தையை கொடுத்தார் என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். அவ்வாறாயின் அக்குழந்தையை அவர் எடுத்துக் கொண்டால், நீங்கள் ஏன் அழ வேண்டும்? அவர் கடவுளிடம் சென்று விட்டார்! சத்தியயுகத்தில் எவரும் அழுவதில்லை. தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: அழ வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த ஆத்மா தனது கர்மகணக்கிற்கேற்ப தனது பாகத்தை நடிக்கச் செல்ல வேண்டியுள்ளது. ஞானம் இல்லாததால், மனிதர்கள் அதிகளவு அழுகின்றார்கள்! சிலருக்கு பித்தம் பிடித்துவிடுகின்றது. இங்கே, தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: உங்கள் தாய் மரணித்தாலும், அல்வா உண்ணுங்கள்! உங்கள் தந்தை மரணித்தாலும் அல்வா உண்ணுங்கள்! பற்றை வென்றவர் ஆடுங்கள். என்னுடையவர் ஒரேயொரு எல்லையற்ற தந்தையே அன்றி வேறு எவரும் இல்லை. குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு அத்தகையதொரு ஸ்திதி இருக்க வேண்டும். பற்றை வென்ற அரசரைப் பற்றிய கதை ஒன்றை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். சத்தியயுகத்தில் துன்பமோ அல்லது அகால மரணம் என்ற கேள்விக்கோ இடமில்லை. நீங்கள் மரணத்தை வெல்கின்றீர்கள் என்பதையும் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். தந்தை மகாகாலன் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். அவரே மரணத்திற்கெல்லாம் மரணம் ஆவார். நீங்கள் மரணத்தை வெல்ல வேண்டும். அதாவது, அங்கே எவருக்குமே மரணம் ஏற்படுவதில்லை. மரணம் ஆத்மாவிற்கோ சரீரத்திற்கோ ஏற்பட முடியாது. ஓர் ஆத்மா சாதாரணமாக தனது சரீரத்தை நீக்கி இன்னொன்றை எடுக்கின்றார். அதுவே ‘மரணம் கொண்டு சென்றது’ என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும் மரணம் என்று ஒன்றில்லை. மக்கள் தொடர்ந்தும் புகழ்ந்து பாடுகின்றார்கள், ஆனால், அவர்கள் எதனையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. அவர்கள் புகழ்ந்து பாடுகின்றார்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: இந்த ஐந்து விகாரங்களும் உங்கள் புத்தியை முற்றாகப் பாழாக்கி விட்டன. இந்த நேரத்தில் எவருக்கும் தந்தையை தெரியாது. ஆகையாலேயே இது அநாதைகளின் உலகம் எனப்படுகின்றது. அவர்கள் தமக்குள் சண்டை சச்சரவில் ஈடுபடுகின்றார்கள். இந்த முழு உலகமும் பாபாவின் வீடாகும். இவ்வுலகில் உள்ள குழந்தைகள் அனைவரையும் தந்தை தூய்மையற்றவரில் இருந்து தூய்மையானவர் ஆக்குகின்றார். அரைக்கல்பத்திற்கு உண்மையிலேயே தூய உலகம் இருந்தது. ‘இராமர் அரசரும், மக்கள் இராமருக்குரியவர்களும் ஆவார்கள்’ என்று பாடப்பட்டுள்ளது. அங்கே எவ்வாறு அதர்மம் நிலவ முடியும்? அங்கே சிங்கமும் ஆடும் ஒன்றாக தண்ணீர் அருந்தும் என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். எனவே இராவணன் போன்றோர் எவ்வாறு அங்கு இருக்க முடியும்? அவர்களுக்கு எதுவுமே புரிவதில்லை. அத்தகைய கதைகளை கேட்கும் போது வெளிநாட்டவர்கள் சிரிக்கின்றார்கள். தந்தை இங்கு வந்து உங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். இவ் உலகம் தூய்மையற்றதாகும். தூண்டுதல்களின் மூலம் தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையானவர்களாக அவரால் ஆக்க முடியுமா? ‘ஓ தூய்மையாக்குபவரே வாருங்கள்!’ என அவர்கள் கூவி அழைக்கின்றார்கள். ஆகையால் அவர் நிச்சயமாக பாரதத்திற்கு வந்துள்ளார். இப்பொழுதும் அவர் கூறுகின்றார்: ஞானக்கடலான நான் உங்களை எனக்குச் சமமாக மாஸ்டர் ஞானக்கடல்கள் ஆக்கவே வந்துள்ளேன். தந்தை மாத்திரமே உண்மையான வியாசர் என அழைக்கப்படுகின்றார். எனவே, இவர் வியாச தேவ், நீங்கள் அவரின் குழந்தைகளான சுகதேவர்கள் ஆவீர்கள். நீங்கள் இப்பொழுது சந்தோஷ தேவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். நீங்கள் சந்தோஷம் என்ற உங்கள் ஆஸ்தியை சிவாச்சாரியாரான, வியாசரிடம் இருந்து பெறுகின்றீர்கள். நீங்களே வியாசரின் குழந்தைகள் ஆவீர்கள். எவ்வாறாயினும், அம்மக்கள் குழப்பம் அடையாதிருப்பதற்காக நீங்கள் சிவனின் குழந்தைகள் என அழைக்கப்படுகின்றீர்கள். அவரின் உண்மையான பெயர் சிவனாகும். ஓர் ஆத்மாவும் அறிந்து கொள்ளப்பட கூடியவர், பரமாத்மாவும் அறிந்து கொள்ளப்படக் கூடியவர். அவர் மாத்திரமே வந்து, தூய்மையற்றவரில் இருந்து தூய்மையாகுவதற்கு வழிகாட்டுகின்றார். அவர் கூறுகின்றார்: நான்

ஆத்மாக்களாகிய உங்களின் தந்தையாவேன். அவர் பெருவிரல் உருவமுடையவர் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய பெரியதொரு வடிவத்தினால் அங்கே (ஒரு நெற்றியின் நடுவில்) இருக்க முடியாது. ஆத்மா முற்றிலும் சூட்சுமமானவர். ஓர் ஆத்மாவை காண்பதற்கு வைத்தியர்களும் பெரும் பிரயத்தனம் செய்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்களால் பார்க்க முடிவதில்லை. ஓர் ஆத்மாவை புரிந்துணர மட்டுமே முடியும். தந்தை வினவுகின்றார்: இப்பொழுது நீங்கள் ஓர் ஆத்மாவை உணர்ந்திருக்கின்றீர்களா? அத்தகைய சின்னஞ்சிறிய ஆத்மாக்கள் பதிவு நாடா ஒன்றில் பதிவு செய்வதைப் போன்று தமக்குள் அழியாததொரு பாகத்தை பதிவு செய்துள்ளார்கள். ஆரம்பத்தில் நீங்கள் சரீர உணர்வில் இருந்தீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் ஆத்ம உணர்வுமுடையவர் ஆகியுள்ளீர்கள். ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் எவ்வாறு 84 பிறவிகளை எடுக்கின்றீர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். அதற்கு முடிவே இல்லை. எப்பொழுது இந்த நாடகம் ஆரம்பமாகியது என்று சிலர் வினவுகின்றார்கள். எவ்வாறாயினும் அது அநாதியானது. அது என்றுமே அழிவதில்லை. அது முன்கூட்டியே நிச்சயிக்கப்பட்ட அழியாத உலக நாடகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. உங்களுக்கு இப்பொழுது உலகைத் தெரியும். கல்வியறிவற்ற குழந்தைகளுக்கு கல்வி புகட்டப்படுவதைப் போன்று தந்தையும் உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். ஓர் ஆத்மாவே சரீரத்தினாடாகக் கற்கின்றார். இது கற்புத்திக்கான உணவாகும். புத்தியே புரிந்து கொள்கின்றது. பாபா குழந்தைகளாகிய உங்களுக்காக படங்களை செய்துள்ளார். அவை மிகவும் இலகுவானவை. திரிமூர்த்தியும் உள்ளது: பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரர். பிரம்மா ஏன் திரிமூர்த்தி என குறிப்பிடப்படுகின்றார்? அவர்கள் “தேவோ தேவோ மகாதேவோ” எனக் கூறுகின்றார்கள். அவர்கள் ஒருவர் மீது ஒருவரை வைக்கின்றார்கள். ஆனால் அவற்றின் கருத்துக்களை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அது எவ்வாறு பிரம்மாவாக இருக்க முடியும்? பிரம்ம பிரஜைகளின் தந்தை (பிரஜாபிதா) என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். அவர் எவ்வாறு சூட்சும உலகிலுள்ள தேவராக இருக்க முடியும்? பிரஜைகளின் தந்தையான பிரம்மா, இங்கேயே இருக்க வேண்டும். இவ்விடயங்கள் சமயநூல்களில் குறிப்பிடப்படவில்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: நான் இச்சரீரத்தில் பிரவேசித்து, இவரினாடாக உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றேன். நான் இவரை எனது இரதமாக ஆக்குகின்றேன். நான் இவரின் பல பிறவிகளின் இறுதியில் வருகின்றேன். இவரும் ஐந்து விகாரங்களையும் துறக்கின்றார். துறவறம் கொள்வோரை யோகிகள், ரிஷிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்கள். நீங்கள் இப்பொழுது இராஜரிஷிகள் ஆவீர்கள். நீங்கள் ஒரு சத்தியம் செய்கின்றீர்கள். அந்த சந்நியாசிகள் தமது வீட்டையும் குடும்பத்தையும் துறந்து சென்று விடுகின்றார்கள். இங்கே, கணவனும் மனைவியும் ஒன்றாக வாழ்கின்றார்கள். நீங்கள் என்றுமே விகாரத்தில் ஈடுபட மாட்டீர்கள் எனக் கூறுகின்றீர்கள். பிரதானமான விடயம் விகாரமாகும். சிவபாபாவே படைப்பவர் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அவர் புதியதொரு படைப்பைப் படைக்கின்றார். அவரே சத்தியமும், உயிருள்ளவரும், பேரானந்தக்கடலும், ஞானக்கடலுமான விதையாவார். தந்தைக்கு மாத்திரமே தான் எவ்வாறு ஸ்தாபனையை, பராமரிப்பை, அழிவை மேற்கொள்கின்றார் என்பது தெரியும். மனிதர்களால் இவ்விடயங்களை புரிந்து கொள்ள முடியாது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது இவ்விடயங்கள் அனைத்தையும் அறிந்திருப்பதால் உங்களால் அனைவருக்கும் விளங்கப்படுத்த முடியும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் தமக்கென கர்ம கணக்கைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆகையால், ஓர் ஆத்மா தனது சரீரத்தை நீக்கும் போது, நீங்கள் அழக் கூடாது. முற்றிலும் பற்றை வென்றவர் ஆகுங்கள். நீங்கள் எல்லையற்ற தந்தை ஒருவருக்கேயன்றி வேறு எவருக்கும் உரியவரல்ல என்பது உங்கள் புத்தியில் நிலைத்திருக்க வேண்டும்.
2. உங்கள் புத்தியை பாழாக்குகின்ற ஐந்து விகாரங்களை துறந்திடுங்கள். சந்தோஷ தேவராகி அனைவரையும் சந்தோஷப்படுத்துங்கள். எவருக்கும் துன்பம் விளைவிக்காதீர்கள்.

ஆசீர்வாதம்:

மாஸ்டர் ஞான குரியனாகி தூய்மையற்ற ஆத்மாக்கள் அனைவரது எண்ணங்களையும் மனோபாவத்தையும் எரித்துவிடுபவர் ஆகுவீர்களாக. அசுத்தமான அனைத்து குப்பைகளையும் கிருமிகளையும் குரியன் தனது கதிர்களினால் எரித்து விடுவதைப் போன்று, நீங்கள் ஞான குரியன் ஆகி, தூய்மையற்ற ஆத்மாக்களைப் பார்க்கும் போது அவர்களுடைய தூய்மையற்ற எண்ணங்களும், மனோபாவங்களும், திருஷ்டியும் எரிந்து விடும். தூய்மையற்ற எண்ணங்கள் தூய்மையாக்கும் ஆத்மாக்களை தாக்க முடியாது. தூய்மையற்ற ஆத்மாக்கள் தூய்மையாக்குபவர்களிடம் தம்மை அர்ப்பணிப்பார்கள். இதற்கு, சக்திவீடாக இருங்கள். அதாவது, மாஸ்டர் ஞான குரியன் ஸ்திதியில் சதா ஸ்திரமாக இருங்கள்.

சுலோகம்:

தாரணையின் சொருபமாக இருந்து, உங்களுடைய யோகி வாழ்க்கையினால் பிறரில் ஒரு தாக்கத்தை விளைவிப்பது மிகப் பெரிய சேவையாகும்.

ஓம் சாந்தி